

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS” UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL MONTHLY SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00
Address: „BIBLOS” 41 E. 7-th St. NYC 3. Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 5. (73)

ТРАВЕНЬ 1961

Р. VII.

СИМОН ПЕТЛЮРА
(1878-1926)

Головний Отаман Військ УНР.

Ц І К А В А П О Е М А

"ЛЮДИНА" називається ця поема, яку ми назвали цікавою. Належить вона талановитому перові поетичному Олександрі Черненку. Поема на 18 пісень, появилася друком у В-ві "Київ", видавельця 1960. Друкована в Нью Йорку в East Side Press. Здання репрезентативне так під оглядом самого друку, як добору паперу й дуже гарного зовнішнього мистецького оформлення. На жаль, наш примірник, що попався нам цілком випадково, вже не має перших двох сторінок, але безпомилково можна ствердити, що поема має 62 + 2 нестор. сторін, розмір книги 21,5 x 14. Мистецька й прекрасна обкладинка роботи, здається, бо на сторінках книги не знаходимо потвердження, належить мистцеві Петрові Андрусеву; всевіт з трикутником Премудрости Пресвятої Тройці, мабуть, символічно краще не можна представити; чоловічо-мужеська опікунча сила над жінкою і дигіною - прекрасна. Все нам здається, що на цій обкладинці згармонізувалися мистецтво пензля і мистецтво слова не тільки, сказати б, у зовнішніх формах, але в глибині і суті філософських міркувань.

І тут уже хочеться сказати, що поема "Людина" Олександри Черненко є не тільки добрим літературним твором, а твором філософським, яких у нас дуже-дуже мало й не випадково, мабуть, належить нашій впливовій жінці, бо останні роки нашого літературно-творчого життя на чужині ясно показують, що прапороносцями є саме жінки: Ольга Мах, Олена Звичайна, Докля Гуєнна у прозі, а Черненко дала глибоко-філософський твір у поезії. Ясно, що до цих імен жіночих ще можна б додати кілька достойних імен "жених руських" тоді, коли наші зацні мужи пустилися на легкий хліб, не заторкучись цілком основних філософських проблем, а коли навіть тут і там заторкнуться їх, то все не мають сили їх викинути.

У своїй поемі "Людина" О. Черненко, може хтось скаже, віддала стару данину проблемі людського життя, проблемі добра й зла, проблемі тяжкої боротьби за добре, величне й гарне у людській душі. І саме тому, що сьогодні люди на так мало звертає уваги на добрий-благородний ключ і порух своєї душі - ми так мало маємо благородного в нашому житті. Слушно стверджує авторка:

"Де отруйна ненависти ржа
Не сягає руїни рукою,
Там і щедрість струмить із землі,
Там і радість цвіте повнотою".

Тему "вічної людини" Черненко схопила під кутом найсуттєвішого питання, цього питання що постійно ворухило допитливу людину до досліджування її самих надрів, питання, яке тягнеться червоною ниткою через цілу історію філософії, питання, яке можна навіть назвати філософською драмою, якої перший акт розпочався у райському часті, а закінчиться там і тоді, про що так ясно висловився Шевченко: "На той останній страшний суд - мерці за правдою стоять". Авторка не цікавиться народами і смертю людини, але ставить перед нами питання нашого життя-буття, постійної боротьби між матерією і духом, що вона так гарно висловлює у чотирьох поетичних рядках:

"Сіла туга, мов бджілка на цвіт,
На замріяні очі людини,
Випиває жагуче з душі
Всіх бажань найтайніші краплини".

Оця туга народжує тяжку-тяжку боротьбу, що часто доводить людську душу до роздвоєння, що в поемі реалізовано першим і другим голосом душі: боротьба матерії і духа; позитивізму й експерименталізму з дужими крилами віри й любові; меча насильства й меча справедливості; жорстокого й лаского-кривавого бога ж Христом-Обновителем; боротьба людської душі за вічність! А над усім, як веселка по бурі, в людському житті - домінує любов, яку, як слушно стверджує поетка:

"І створить силу духа незбориму.
Стає життя новим народженням!
Бо все: любов і прощення, і віру
Приніс Христос так щедро в дарі нам".

У поемі "Людина" Олександри Черненко, по довгій дискусії у своїй власній душі доходить до величного християнського закінчення:

"У свічаді терпіння і мук,
Розпізнавши лукаве і добре,
Заповіт, врешті, Слова спрвнив:
- Панувати над злом мусиш в собі!"

Ясно, що поема "Людина" - це книга над якою треба роздумувати, якої кожна поетична строфа вимагає від нас глибокої застанови, але вона дійсно заслуговує на це, щоб її не лиш прочитати, а перегризи від першої до останньої строфи. Коли в нас нема терпеливості, часу, відповідного духовного настрою, тоді не можна навіть мріяти про перемогу величного духового, над матеріальною мізеротю в якій топиться сьогоднішня людина.

Мадрид, у березні 1961 Р.Л.

ЦІННА ПРАЦЯ, ЯКУ ЧОМУСЬ ПРОМОВЧАЮТЬ

Бути справедливим – це означало б відзначити позитивно або негативно-кожну працю, не дивлячись на її характер, що появляється у нас сьогодні. Позитивно, коли вона має якусь мистецьку чи наукову вартість, негативно, коли вона такої вартості не має, коли виданий гріш на її видання, навіть у такому випадку, коли їх видав сам автор – вкинений у болото. Правда, що автор має повне право диспонувати своїми грошми, як має таке право кожна людина, але часом він видає з надією і в добрій вірі, що він видає корисну для загалу річ, і в такому випадку, коли його праця не йде в розріз із християнськом мораллю, не ображує Бога й нижніх людських почувань, то навіть треба її справедливо оцінити й звернути увагу авторові на його браки мистецького чи наукового характеру. На жаль у нас, наша щоденна преса дуже мало присвячує уваги нововиданому слову, назвім його загально, хоч видно, що й видавці, і автори рецензійні примірники нашим редакціям посилають. Це, що ми не едобуваємося бодаї на орієнтаційні для читача рецензії на сторінках нашої щоденної преси про видавничі появи – напевно робимо ^{чим} кривду авторам, видавцям і читачам. Розуміємо, що на глибокі критичні статті, сухі, як німець, як висловився наш Шевченко, тоді, коли рецензент-критик пописується безкорисно "догматично" теорією, на яку сьогодні вже ніхто не звертає уваги – в нашій пресі нема місця, бо на них нема читача, але рецензію, хай і дуже суб'єктивну, щоб вона не була тільки образливою – все повинно знайтися місце. Але, коли на появу рецензійки треба ждати цілими місяцями, бо редакція постійно не має місця – це вже явище цілком неприродне. Хоч нам особисто закидують, що ми "кадімо" авторам і видавцям, то нехай це йде вже на наш особистий рахунок "невіжества", а все таки ми висловлюватимем нашу радість із однієї чи другої позитивної появи на нашому книжковому ринкові, руководячись у цьому випадку не особистим капризом, а нашим загальним добром.

Ще в 1958 році появилася перший том великої праці, так під оглядом розміру її, як під оглядом її вартості, що має спільну назву "ЗАХІДНІ УКРАЇНА". Перші два томи дійсно заголовлені: "ЗАХІДНІ УКРАЇНА та політика Польщі, Росії і Заходу / 1772 – 1918 /; томи III і IV називаються: "ЗАХІДНІ УКРАЇНА. Нарис історії державного будівництва та збройної і дипломатичної оборони в 1918–1923". Останній том закінчується "Переговорами про завішення зброї на конференції у Парижі", приблизно подіями в місяці квітні–травні 1919 року. Правда, що була заповіджена скоро поява томів V-го й VI-го, але нам невідомо чи вони появилися.

I-ий том має 208 стор.; II-ий 224; III-ий 199 + 1 нестор.; IV-ий 192; їх поява у світ: I-ий 1958; II-ий 1958; 1959; III-тий; IV-ий 1960. Всі ці томи появилися в Національно-Освітній Бібліотеці Українського Робітничого Союзу в Скrentоні /ЗДА/; з друкарні "Народної Воли" в Скrentоні. Розмір усіх книг 20 x 14. Всі томи досить багато ілюстровані: географічні карти, визначні культурні й політичні діячі, старшини наших армій, дипломати й види наших міст.

Автором цієї цінної і незвичайно цікавої праці, без якої, в майбутньому і вже сьогодні – не обійдеться наш історик-синтетик є д-р Матвій Стахів. Автор дуже старанно використав всю можливу літературу, але треба бути справедливим і сказати, що між використаном літературом багато такої до якої наші історики навіть не заглядали, бо можливо, що про неї і не знали. Не без потреби хочемо підкреслити, що всі праці д-ра Матвія Стахова, з якими нам довелось зустрітись в новоявних роках, бо все передвоенне таки вивітрило з обмеженої голови, належать до багатоджерельних праць. Кожен том, а говоримо тільки про чотири цілі, якими нам довелось щиро насолоджуватись і щиро подивляти цю муравлину працю, – має показник імен, що при таких монографічних працях є дуже потрібне.

Здається нам, що з чистим сумлінням на цьому можна б дати крапку і працю "ЗАХІДНІ УКРАЇНА" д-ра Матвія Стахова поручити нашим читачам: так нашим старшим і поважним громадянам, як і молоді, а зокрема молоді академічній.

Але з цієї причини могли б "маркувати" собі Достойний Автор і Видавець, що трохи замало написано за даровий-рецензійний примірник. Треба щось додатки: праця дуже культурно видана, на доброму папері, гарний чіткий друк, що можемо читати, від біди, навіть без окулярів.

Мова автора гарненька /може хтось скаже, що вона не наукова, то відповімо коротко: наукової і ненаукової мови - немає тільки гарна літературна мова, або мова засмічена різnorodними чужими, часом цілком непотрібними позичками. Наукову мову видумали ті, що не вміли гарно й просто висловлюватися у своїх наукових працях, які вимагають ясного й короткого вислову, але суховатий т.зв. науковий стиль постав не з цього, що свідчає праця такого вимагала, а просто з того, що автор не був спроможний краще висловити своїх міркувань, Д.Б./ - його праця читається легко й приманливо. Це праця написана в доброму, ми сказали б "романсічному стилі" в якому читач відчуває, що авторові не бракує ані слова, фрази, ані ясної ідеї, який брак, саме створюють тяжкий і сухий стиль, що сьогоднішнього втомленого читача відганяє від книжки.

"Західна Україна" - це праця монографічна. Це значить, що автор зібрав і упорядкував величезну масу матеріалу. Він його аналізує - розтрикає там, де це конечно потрібно для читача, і падекуди синтезує чи робить потрібні висновки. Він правильно зробив, зокрема коли йде про період нашої історії на землях Західної України, зокрема цієї частини, що має назву Галичина, в роки 1918-1923. Він використав величезну кількість відомих і мало- або й цілком невідомих документів, на основі яких, в ближчому чи дальшому майбутньому наш історик напише синтетичну історію. Автор правильно назвав свою працю, зокрема, коли йде про роки 1918-1923 - нарисом. Але цей нарис дуже цікавий, у багатьох випадках мало- й цілком незнаний і, хоч він є тільки нарисом, то з нього вже сьогодні можна дуже багато навчитися, зокрема, коли йде про конечно виключення-виминення помилок, які робили наші попередники в державному будівництві.

Головний натис, цілком правильно, поклав автор на нашу дипломатичну війну, яка, в ніякому разі, не була менш важливою, як війна збройна і можна навіть сьогодні вже сказати, на основі якраз тих документів і тих спіній, які автор документує у своїй праці, - що ми наші Визвольні Змагання, не тільки в Західній Україні, а взагалі, програли: у першу чергу на міжнародно-дипломатичному полі. До зброї ми дойти були привикли й не так дуже зле підготувалися, але дипломатично, воявати з лисами і вовками рівночасно - ми таки не були підготовані. Не треба забувати, що ці самі питання стоять перед нашим народом у ближчому й дальшому майбутньому, що сьогодні ми маємо може навіть більше ворогів, як мали їх в роках Визвольних Змагань, до дипломатичну боротьбу з ними вже треба вести нині й треба приготуватися до завтрашнього дня.

Може, коли з автором хтось забажає поспорити, то знайде у його праці, сказати б "казує белкі", чи причину до спору, але нас це зараз цілком не цікавить. Автор аж надто ясно ставить перед нами цілісні проблеми державного будівництва і їм варто уважніше приглянутися й зробити корисні для себе висновки. Це, на нашу думку, може навіть проти переконань самого автора, у книзі найцінніше; воно таки сильно вдаряє уважного читача. Можливо навіть, що це і є причина, що на працю д-ра Матвія Стахова так мало звернули уваги ті люди, які були б зобов'язані поінформувати про неї читача на сторінках нашої преси. Всі ми, без огляду на це чи хтось з нас матиме силу, у відповідному моменті стати в обороні поневоленої Батьківщини зі зброєю в руках, чи з дипломатичною течкою, повинні пам'ятати, що оба фронти є вже сьогодні дуже важливі. До них треба постійно духово підготуватися. І, можливо, що тому, що праця д-ра Матвія Стахова аж забагато й надто ясно ставить нам перед очі і труднощі, і помилки, і тому, що ми одних і других таки не любимо /значить не любимо їм приглядатися і з них щось навчитися, Д.Б./ - ця праця не знайшла відповідного відгуку на сторінках нашої преси?

Мадрид, у березні 1961 Р.Б.
Д-р Д. Бучинський.

11 Вибраних Каталогів "Залучити" 2 бер 5-12 в

Д-р Ол. Соколишин,
бібліотекар

Б І Б Л І О Т Е Ч Н І В І С Т І

1. Бібліотечний Тиждень в ЗДА розпочався цього року від 16 та тривав до 22 квітня під гаслом: "КРАЩЕ ЧИТАННЯ - ЦЕ КРАЩА ІНФОРМАЦІЯ!" та "ДЛЯ БАГАТОГО, ПОВНОГО ЖИТТЯ - ЧИТАЙ!"
Очевидно, що заохота до читання потрібна нам українцям ще більше як американцям!

Коли ми в цьому році хочемо приспівити сповнення заповітів нашого безсмертного Генія Тараса Шевченка "...чужого научайтесь, й свого не цурайтесь!"

2. Д-р Василь Луців, що успішно закінчив бібліотечні студії в Нью-Гейвені, влаштував на початку березня ц.р. Шевченківську виставку в публічній Бібліотечі в Нью-Гейвені.

3. Крім величавих святкувань всієї української спільноти у вільному світі, теж Шевченківські річниці відзначили ряд американських установ, головню університети, бібліотеки, тощо. До тепер нам відомо, що Шевченківські виставки улаштовано було в Конгресовій бібліотеці у Вашингтоні, в Нью-Йорку - у Публ. Бібліотеці та в Українському Інституті з рамени НТШ, та ще й третя - в Народнім Домі у Нью-Йорку, де з нагоди бенкету зустрічі українського громадянства з науковцями, влаштували виставку в шану Шевченка д-р Ол. Соколишин при співпраці п. Василя Харука.
Подібні виставки були теж по інших українських скупченнях у ЗДА та Канаді.

3. Михайло Боровик з Канади закінчив бібліотечні студії в Оттаві 1959 р. написавши дисертацію про українську пресу Східньої Канади.

4. Відоме американське видавництво Барнес розпочало в 1960 році серію публікацій під наг.: "Огляди русскої культури" авторства Павла Мілюкова. До тепер появилася три книжки. Перша книжка говорить про релігію й церкву; 2-га займається літературою, де виразно видно, що неможна заперечити впливу Києва на московську літературу; 3-тя говорить про архітектуру, малярство, музику, де теж вказано на значні українські впливи на московську культуру, музику й малярство. Не поминається і українського барокко в часі укр. митрополита Петра Могили; там, у книжці кається, що релігійна культура не була відома тоді в Москві, за війняком Києва. (Правильно, але Київ - це НЕ Москва!). Коли ж ми, українці, видамо такі огляди?!

5. Президент Канадського Бібліографічного Тов-ва Раймонд Танге в Торонто видав книжку "Бібліографія Канадських Бібліографій"; Університетська Преса в Торонто, 1960, сторін 206, де подано є 1665 записів (ентріс). Там під ч. 159 згадано теж про "Україніка Канадіяна" проф. Яр. Рудницького. Теж подано там під ч. 1001 працю м-ра Михайла Боровика про "Українську Пресу Східньої Канади, написаної 1959 р. Це гарний і гідний приклад до наслідування! Нам буде приємно відзначити кожного українського студента, що закінчить свої студії дисертацією з україніки!

Д О В І Д Н И К

1. "БЮЛЕТЕНЬ" Україн. Центрального Допомогового Об'єднання в Австрії, ч. 1-2, Січень-Квітень. 1961 р. Зальцбург, сторін 20. (циклостиль), фоліо.

2. ДОПОВІДІ ч. 7. о. д-р Іриней Назарко, ЧСВВ: МИТРОПОЛИТ ІЛІЙШ САВ-КУЇЛОВСЬКИЙ (1826-1900) Наукове Тов-о ім. Шевченка, Нью-Йорк, 1959; ст. 7+ і неп..

3. БЮЛЕТЕНЬ ПРЕЗИДІЇ Української Вільної Академії Нук, ч. 5/9/1960. Вінніпег, Канада. Сторін 7, циклостилєм.

4. УКРАЇНСЬКА НАУКОВА РАДА В КАНАДІ. Вінніпег, Ман, сторін 6, циклостилєм.

Просимо надсилати всі свої матеріяли-книжки, пресу - до Біблосу в Нью-Йорку

Bibliothèque Ukrainienne Symon Petlura à Paris
Українська Бібліотека імені С. Петлюри в Парижі

ДЛЯ ЛИСТІВ:
 24, RUE DE LA GLACIÈRE.
 PARIS XII.
 FRANCE.

ДОПОМОЖІТЬ БІБЛІОТЕЦІ
 ІНИЖКОЮ, ПОЖЕРТВОЮ І
 ПРИХИЛИТЬ ДО ТОГО ІНШИХ
 Métro: Gobelins 360 Glacière.

ДЛЯ ГРОШЕЙ:
 Paris C/C 836906
 Bibliothèque Ukrainienne
 Symon Petlura
 24, rue de la Glacière,
 Paris (12)

СПИС ВИДАНЬ ШЕВЧЕНКІВСЬКИХ ТВОРІВ БІБЛ. ІМ. С. ПЕТЛЮРИ В ПАРИЖІ:

- ✓ 1684. БЛІЩЕЦЬКИЙ Леонід - Варувчий Шевченко.
 УВАН. Вінніпег 1949, стор. 32 /21 X 15/.
- ✓ 463 БЛІЩЕЦЬКИЙ Леонід - Тарас Шевченко в Ягощині.
 1-во Прихильників УВАН, Ангсбург 1949, ст. /25X17
981. БОРТАК Ілько - Шевченко у Франції.
 Нарис з історії франко-українських взаємин.
 Львів 1933, стор. 66 /25 X 17/.
880. В пам'ять 70-ліття Смерті Т. Шевченка.
 В-во "Національна Молодь Підкарпаття".
 Ужгород 1931, стор. 32 /20 X 14/.
- ✓ 2171. ДОБЦОВ Дмитро - Заповіт Шевченка /доповідь/
 Осередок Співки Української Молоді.
 Торонто 1950, стор. 16 /20 X 15/.
- ✓ 80. ДОРОШЕНКО Володимир - Шевченко і його думки про громадські справи.
 Українська Книгарня і Антикварія. Б-ка "Знання" ч.4.
 Львів 1931, стор. 24 /12 X 12/.
- ✓ 1092. ДОРОШЕНКО Дмитро - Розвиток української науки під прапором Шевченка
 УВАН. Вінніпег 1949, стор. 12 /22 X 15/.
- ✓ 1273. ДУК Сергій - Портрет Т. Шевченка в скульптурі.
 УВАН. Ангсбург 1946, стор. 11 /20,5 X 21/.
- ✓ 2550. КИЦА Володимир - Ідейні основи Шевченкової Гамалі.
 УВАН. Вінніпег 1958, стор. 24 /21-X 15/.
- ✓ 2175. ЗАДНІПРЯНСЬКИЙ Р. - Чи Шевченко був "малоросом" ?
 В-во "Українська Критична Думка".
 ? 1946, стор. 119 /20,5 X 14/.
- ✓ 2176. ЗАДНІПРЯНСЬКИЙ Р. - Українорізьський та український "Кобзар".
 Література і Критика, 1947, стор. 134 /20,5 X 14/
- ✓ 770. КОРБУТ Сидір - Тарас Шевченко.
 В-во Петра Ардана. Б-ка "Хиття і Слово" ч.2.
 Париз 1945, стр. 46 /16 X 11/.
- ✓ 367. КУЗЕЛЯ З. - В 60-ті роковини Смерті Т. Шевченка.
 Зібрав і видав З. Кузеля. Б-ка "Укр. Слова" ч.2.
 Берлін 1921, стор. 31 /17 X 12/.
- ✓ 1278. ЛЕВ Василь - Лекція ранньої Шевченкової поезії.
 УВАН. Ангсбург 1946, стр. 10 /20,5 X 21/.
38. ЛЕПКИЙ Богдан - "за гід". В сьомі роковини Тараса Шевченка.
 Накладом Антона Максимовича.
 Київ 1914, стор. 24 /21 X 15/
- ✓ 368. ЛЕПКИЙ Богдан - Шевченко про мистецтво.
 Накладом автора.
 Зальцведель 1920, стор. 26 /17 X 12/.

- ✓ 785. МАЗУРИК І. - Століття Заповіту Шевченка.
Накладом КУК.
Вини-петґ 1945, стор. 30 /22 X 15/
- ✓ 8551. МАНДРИКА М.І. - Шевченко і Франко.
УВАН. Вини-петґ 1957, стор. 24 /23 X 15/.
- 2181. О.П. - Шевченко - поет і Шевченко - людина.
/видавництво, місце і рік/ стор.36 /14 X 21/
- ✓ 2296. ОРІЕНКО О. - Шевченко проти Москви.
Передрук підпальних матеріалів.
Чухина 1949, стор. 36 /14,5-X 10,5/.
- 303. ПЕТРЕНКО В. - Тарас Шевченко, як поет наші.
Б-ка "Самостійника" ч. 4.
На еміґраці-ї 1946, стор. 24 /21 X 14/.
- ✓ 1232. ПЕТРОВ Віктор - Провідні етапи розвитку сучасного Шевченкознавства
УВАН. Пімеччина 1946, стор. 37 /30 X 20/.
- ✓ 1275. РУДНИЦЬКИЙ Яр. - Наголос в Шевченковій поезі-ї.
УВАН. Авґсбург 1946, стор. 60 /20,5 X 21/.
- ✓ 2541. РУДНИЦЬКИЙ Яр. - Шевченкіяна на заход-і.
УВАНБ Вини-петґ 1939, стор. 20 /22 X 14/.
- ✓ 2556. РУДНИЦЬКИЙ Яр. - Найближчі завдання Шевченкознавства.
УВАН. Вини-петґ 1952, стор.32 /21 X 15/.
- ✓ 2562. РУДНИЦЬКИЙ Яр.- Берне і Шевченко.
УВАН. Вини-петґ 1952, стор. 30 /21 X 15/.
- 442. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Т. Шевченко. Інтерпретаці-ї.
Український На-іоні-ї Інститут. Том XXV.
Варшава 1934, стор. 237 /25 X 12/.
- 1256. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Останні рік Шевченкової поетичної
творчості.
Вид. Укр. Історично-Філолоґічного І-ва.
Прага 1937, стор. 14 /28 X 18/.
- 499. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Причинки до зрозу́міння Шевченкових поезі-ї
Прага 1939, стор. 48 /23 X 18/.
- 1271. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Ритміка Шевченкової поезі-ї.
Відбітка з праць Укр. Істор.-Філол.-ї-ва.
Прага 1925, стор. 48 /23 X 19/.
- 511. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Шевченкові поеми: Барнак, Марина...
Публіка
Варшава 2 стор. 233-244 /24 X 16/.
- ✓ 634. СМАЛЬ-СТОЦЬКИЙ Степан - Т. Шевченко-співедь Самостійної України.
В-во "Самостійна Україна".
Прага 1930, стор. 15 /14 X 11/.
- ✓ 1289. СМОТРИЧ О. - Російський імперіалізм у творчості Шевченка.
Баварія 1946, стор. 12 /29 X 20/.
- ✓ 1869. ШЕВЧЕНКО Т. Твори. Т. I. з портретом автора.
В-во Українська Накладня.
Київ-Ляйпціґ 1918 стор. 544 /23 X 15/
- ✓ 2074. " Твори. Т. II. "Кобзарь" /в Петропавловській кра-ї
пості на заслання і пачине. Варіянти і доповнен-
ня до Кобзаря.
В-во Українська Накладня.
Київ -Ляйпціґ 1918.р. стор. 656 /23 X 15,5/.
- ✓ 1870. " Твори. Т. III. з портретом автора.
В-во Українська Накладня.
Київ-Ляйпціґ 1918 стор. 468 /23 X 15/.
- ✓ 2221. " Твори. Т. I. третє видання. Рука письменність.
3 друкарні НТШ у Львові. Накладня т-ва "Творча"
Львів 1919 стор. 544 /16 X 11/.

- ✓ 371. " Кобзар. /Вибір поезій/ Випуск 2-й. 3 автобіографічними вступками і статтею Д. Лукіяновича "про Шевченка-творця".
Видання СВУ.
Львів 1914, стор. 232 /17 X 11/.
- ✓ 310. " Гайдамаки. 3 2-ма портретами та 7 малюнками на окремих аркушах.
В-во "Українське Слово".
Вецляр 1920, стор. 100 /20 X 14/.
- ✓ 273. " Кобзар. Народне видання з полюваннями В. Сімовича.
Українське Видавництво
Львів 1921. стор. XVIII - 431 /25 X 18/.
- ✓ 649. " Повісти. Т. I. /Артіст, Музика/.
В-во "Українське Слово" ч. 21.
Берлін 1922, стор. 242 /17 X 11/.
- ✓ 216. " Повісти. Т. II. /Наймичка, Варнак, Блжвната/.
В-во "Українське Слово".
Берлін 1922, стор. 324 /16 X 11/.
- ✓ 402. " Думки. /Окремі поезії/.
В-во "Українське Слово".
Берлін 1922, стор. 48 /14 X 10,7/.
- ✓ 1722. " Кобзар. /3 передмови та квітником Б. Лепкого/.
В-во "Українське Слово".
Берлін 1922, стор. 309 / X /
1749. " Кобзарь. /3 52 ілюстраціями на окремих аркушах/
Видання за редакцією В. Доманицького.
Київ 2 стор. 560 /19 X 12 /.
- ✓ 1186. " Твори. Т. II. Поезії 1837 - 1842. /з портретом/
3 похвальними статтями за редакцією П. Зайцева
В-во Українського Наукового Інституту в Варшаві.
Варшава 1934, стор. 352 /18 X 12/.

~~НОВИ~~ Видання

36. "КАЛЕНДАР АЛЬМАНАХ "ПРОСВІТИ" на 1961 рік (Ілюстрований). Зредогував Гр. Голіян. Обкладинку рисував В. Каплун. Накладом Українського Т-ва "Просвіта". Сторін 160, Буенос Айрес, 1961 р. ф. 23 см.
37. - КАТАЛОГ УКРАЇНСЬКОЇ КНИГАРНІ І В-ва "ГОВЕРЛЯ" в Нью Йорку, 1961, ст. 16 .
38. Соловій, М. М., о, ЧСВВ: НАШ СЛАВНИЙ ОБРЯД. "Слово Доброго Пастиря, Видавництво О. О. Василяна у ЗДА, Нью Йорк, 1961 р, рік XII. Книжечка, 116, ст. 64.
39. S E R M O N S for Sundays and Holydays by Rev. Eugene M a c e l u s h. New York 1961, pp 158 + 2 unp. F. 19 cm. Price \$2.-

ДОПОВНЕННЯ за 1960 р:

161. Соловій, М. М., о, ЧСВВ: ПОЯСНЕННЯ СЛУЖБИ БОЖОЇ. Слово Доброго Пастиря, В-во ОО Василяна, Нью Йорк, 1960, сторін 96 ц. 50с, Рік XI. Книжечка 114.
162. Черненко, Олександра: ЛЮДИНА поема на 18 пісень. "Київ", Філадельфій, 1960р. сторін 62+ 2 неп. 80.

ДОПОВНЕННЯ за 1959 р:

195. Добровольський, Г.: У К Р А Ї Н А поема написана на фоні Священної та Української історії. Дебрі (Англія), 1959 р, сторін 16+ обкладинка ф. 21с
196. - НЕВМИРУЩА ПІСНЯ Ювілейний Альманах Хору "ДУМКА" в Нью Йорку 1949-59. Нью Йорк (1959). редагувала Колегія. Обкладинка П. Холодний, ст. III+I неп.